

Indenfor hos

Jes Dige

Side 2-6

Spisetid // side 8-9

Vi smager seks færdigretter fra supermarkedet

Haven // side 18

Forårsblomsterne er begyndt at pible frem

Værktøjskassen // side 20

En snedig dims til perfekte dyvelsamlinger -uden værktøj

Weekend, Livsstil & Bolig:

Udkommer hver lørdag med alt det, der har med det nære liv at gøre. Hver uge besøger vi en nordjyde, der fortæller, hvad "hjem" og "hjemme" betyder.

Vi anmelder nordjyske spisesteder og fortæller om spændende drikke.

Vi inspirerer med stof om mad, drikke, sundhed, bolig, forbrug, familie, interiør, indretning og kreative udfoldelser. Bagest i sektionen er der boligartikler og brevkasser om haven og gode råd til gør-det-selv-folket.

Redaktionschef:

Flemming Kristensen
9935 3326
fleks@nordjyske.dk

Annoncer:

Annoncemodtagelse@nordjyske.dk
Jack Højmark Pedersen, 99245171
Michael Korffitsen, 99353523

Haven:

Lars Lund
l@rslund.dk

Værktøjskassen:

Kjeld Bjerre
blaahyde@gmail.com

Indhold:

Indenfor 2-6

Sundhed 7

I køkkenet 8-9

Boligmarked 16

Haven 18

Værktøjskassen 20

Jes bliver stadig rørt af børn i sorg

Trods sine 72 år arbejder Jes Dige stadig op mod 50 timer om ugen i Skyggebørn, for arbejdet med sorgfulde børn er en uudtømmelig kilde af ren og autentisk kærlighed

Af Helle Madsen
helle.madsen@nordjyske.dk

Foto: Bente Poder
bente.poder@nordjyske.dk

Jes Dige fortæller om episoden to gange. Begge gange skælver hans stemme - og han må tørre en tåre bort.

Episoden ligger næsten et år tilbage, men Jes Dige kan genfortælle den så detaljeret og beskrivende, at det er som at være der selv.

Historien handler om ét af de mange, mange børn, som Jes Dige har haft samtaler med, fordi barnet har mistet et nærtstående familiemedlem - og har brug for hjælp til at finde vej ud af sorgen.

Historien handler også om de bånd, han knytter med børnene - og som går begge veje.

Her kommer den:

Skyggebørn er et tilbud til børn og unge i sorg og måtte - som alt andet - lukke ned på grund af corona. Da det atter blev muligt at åbne, havde Jes Dige og børnene ikke set hinanden i flere måneder.

Jes Dige havde den første eftermiddag en 12-årig pige, der mistede sin far for fem år siden, med i en samtalegruppe. Da gruppen var slut, og alle skulle hjem, bad hun Jes Dige vente.

For den 12-åriges lillesøster sad udenfor i bilen sammen med sin mor. Lillesøsteren var kun med af én grund: hun ville så gerne hilse på Jes. Hun havde længtes efter at se ham under hele coronanedlukningen, og hendes egen sorggruppe skulle ikke mødes endnu.

Så Jes Dige ventede. Skyggebørn har adresse i Slotsgade i Aalborgs centrum og ligger på tredje sal, og efter lidt ventetid kunne Jes og den 12-årige storesøster pludselig høre fodtrin på trappen. Lillesøster var på vej op - og det gik stærkt.

Da hun nåede hen til Jes Dige med "vingerne" foldet ud til et kæmpe knus, stivnede hun en meter fra ham og spurgte - med corona in mente - "Må jeg godt".

Det måtte hun.

- Hun kom blæsende hele vejen op ad trappen og klyngede sig til mig. Det knus, jeg fik dér, var så ægte og oprigtigt, og det er den slags, jeg kan leve på i måneder bagefter, siger Jes Dige og tilføjer:

- Det giver så utrolig meget.

Han sidder i en stribet lænestol i sit og Hannas hus lidt uden for Blokhus. Det er egentligt et sommerhus, men de seneste ni år har de boet her permanent. Parret er nærmest helt afhængige af den ro, der er her.

... fortsættes side 4...

» Jeg har aldrig været ked af at gå på arbejde. Det skyldes først og fremmest samværet med børnene

Gennem vinduerne er der kig til skov og marker, og ofte kommer ræven og rådyrene på besøg uden for.

Både Jes og hans hustru "arbejder med mennesker", netop derfor sætter de pris på at kunne trække sig tilbage og lade op.

- Her er ro til tanker og refleksioner. Her er sol, lys og højt til loftet, siger Jes Dige.

- Jeg er ikke træt af det, jeg laver, slet ikke, men det er trættende at være fordybet i alvorlige samtaler fire, fem, seks gange i løbet af en dag. Så de her omgivelser betyder rigtig meget.

Han har en fortid som rådgiver i Kræftens Bekæmpelse, men de seneste fire-fem år har han arbejdet i Skyggebørn, der tilbyder samtaler til børn og unge helt op til 28 år.

Formålet er det samme: At lindre tilværelsen for de børn og unge, der har plukket af livskriserne fra øverste hyl-

de - hvad enten de har mistet på grund af sygdom, ulykker, mord eller selvmord.

De mange års arbejde med børn og unge i sorg har fået Jes Dige til at interessere sig for den kultur, der findes i forskellige familier. Børnenes baggrund er bestemmende for den måde, de selv reagerer på.

I nogle familier er døden et tabu - i andre familier er åbenheden stor.

Jes Dige er helt klart fortaler for, at man er så åben som overhovedet muligt. Han er selv rundet af begge kulturer.

Da Jes Dige var tre-fire år døde hans oldefar i sit hjem. Han kan ikke huske det selv, men har fået fortalt, at han blev løftet op i fodenden af sin døde oldefars seng, så han kunne være med, da alle familiemedlemmerne defilerede forbi for at tage afsked med deres far, farbror eller onkel.

- På min fars side var det den naturligste ting i verden, siger Jes Dige.

På hans mors side forholdt tingene sig lidt anderledes.

Jes Dige var 22 år, da hans morfar døde - ved spisetid selve juleaften. Morfaderen faldt om i stuen, inden han og to sønner med deres familier skulle sætte sig til bordet. Mormoderen og de to onkler ville ikke forstyrre julefreden hos den øvrige familie, så de fortalte ikke om dødsfaldet før to dage senere.

- Dengang arbejdede jeg ikke med død og sorg som i dag, så på familiens vegne var jeg pikeret over, at vi først fik besked så sent, siger Jes Dige.

Men hans far bad ham se situationen på en anden måde.

- Min far sagde, at min mormor og min mormors familie tænkte det som omsorg for mig og de andre familiemedlemmer. De ville ikke ødelægge ju-

leaften for os, siger Jes Dige og tilføjer:

- Det har i høj grad noget med kultur at gøre. Den baggrund og forståelse havde min far med hjemmefra.

Jes Dige ser på mange måder sin far og sin farmor og farfar - som et forbillede.

- Vi har altid haft nogle rigtig stærke familiebånd. Det har de også i min kones familie, så vi giver det videre til vores børn og børnebørn.

Jes Diges egen empati og interesse for mennesker er nedarvet.

- Min farmor og farfar har altid åbnet deres dør for mennesker i nød. De havde ikke for meget selv, men de manglede heller ikke noget. Hos dem kunne alle få en seng at sove i og et måltid mad, siger Jes Dige.

... fortsættes side 4 ...

» Min farmor og farfar har altid åbnet deres dør for mennesker i nød. De havde ikke for meget selv, men de manglede heller ikke noget. Hos dem kunne alle få en seng at sove i og et måltid mad.

Jes Dige bor i udkanten af Blokhus - og nyder at være tæt på naturen. Der er masser af besøg i haven - af ræv, rådyr og egern blandt andre.

Jes Dige og hans hustru har boet i huset fast i ni år. De har haft det siden 1999.

» Jeg bliver tit spurgt, om der dog ikke er børn, som jeg synes mindre om. Det er der på ingen måde. De har deres særpræg. Der er noget særligt over alle sammen - de er rundet af deres baggrund

Farfaderen var karetmager.

Jes' farmor og farfar havde egentlig boet i nærheden af Østervrå, men de lagde vægt på, at deres børn fik en uddannelse, og derfor rykkede de mod byen.

Jes Diges egen far var smed - og også fagforeningsmand. Hver anden torsdag skulle medlemmerne købe et mærke til fagforeningsbogen, og det foregik i familiens køkken. Fagforeningskontorer fandtes endnu ikke.

Køkkenet udviklede sig efterhånden til et helt socialkontor, for det skete af og til, at en af de andre smede var kommet for skade at drikke hele sin løn op.

I de situationer hjalp Jes Diges far i en sen nattetime både med et kontant lån - og med gode råd til kriser på hjemmefronten.

- Min far var ret fantastisk. Han gav dem en kop kaffe, og så snakkede de stille og roligt om tingene, siger Jes Dige.

Dengang var det mere almindeligt, at man uddannede sig i samme profession som ens forældre, så Jes Diges far

skaffede ham en læreplads som smed på Aalborg Værft. Han forventede, at sønnen skulle være smed.

Men Jes holdt ikke prøvetiden ud.

- Det interesserede mig ikke. Samtidig var det en stor arbejdsplads med rigtig meget hierarki, og jeg ville ikke finde mig i ikke at få ordentlig besked - eller at blive slået, siger han.

Det blev han mere end én gang - og gik hjem til sin far og sagde, at han ikke ville fortsætte.

- Selvom det også var min fars drøm, der blev knust, var han fuld af respekt. Han lod forstå, at han ikke havde en kiste fuld af penge, som han kunne give mig fra - og at han forventede, at jeg gik i gang med at arbejde, indtil jeg fandt det rigtige studie eller uddannelse.

Gennem gamle gymnasievenner fik Jes Dige arbejde på et børnehjem på Randers-kanten - og så var han solgt.

Jes Dige skulle arbejde med mennesker. Gerne - og helst - børn. Og gerne børn, der havde udfordringer.

Nogle år senere blev han uddannet

pædagog - og har siden haft så forskellige jobs som at være leder af en daginstitution i Østervrå til at føre tilsyn med anbragte børn i Aarhus, inden han i begyndelsen af 90'erne blev ansat i Kræftens Bekæmpelse.

Han har også boet en del steder - helst på gårde med plads til dyr, gerne heste.

Interessen for heste stammer fra den periode, hvor hans forældre boede i Mølholm i udkanten af Aalborg. Da kom han meget på travbanen.

- Der har nok altid været mere jord end metal i mig. Jeg er lidt af en bonderøv, siger Jes Dige.

Hans datter driver nu sine forældres gård i Nørhalne, mens Jes Dige nyder omgivelserne i Blokhus - og passer sit arbejde, der ofte kræver op til 50 timer om ugen.

72-årige Jes Dige har ikke planer om at stoppe lige nu - men har en egen foreløbig deadline, der siger 75 år.

Han fortæller en anden historie om ét af børnene, der indirekte kommenterede hans alder.

Drengen spurgte, hvor længe han kunne få lov til at gå i Skyggebørn - og Jes Dige svarede, at han kunne fortsætte lige så længe, han ville.

- Så vil jeg gerne blive her, til jeg skal på pension, sagde drengen og kiggede op på Jes.

- Men det kommer du ikke til at opleve, for så er du død, tilføjede han.

For Jes Dige er det et godt bevis på, at mange af Skyggebørnene har et realistisk billede af døden - og taler åbent om den.

Men også den episode får følelserne frem i Jes Dige.

- For mig er det en kæmpe glæde at kunne gøre en forskel for børnene. Vi bruger jo ikke bare tid på at høre om alle de fortrædeligheder, børnene har, men vi snakker også om, hvorvidt det, vi laver, virker. Og det siger de, det gør, siger Jes Dige og tilføjer:

- Vi er på mange måder vidner til børnenes liv. Der findes næppe noget større. ■